

JAK ZMIENIA SIĘ
ŚWIATŁO DNIA I NOCY

MARZENA
KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Jak zmienia się światło dnia i nocy

Cele

Uczeń:

- wyjaśnia zjawiska długości dnia i nocy,
- próbuje stawiać hipotezy i je weryfikuje poprzez doświadczenie,
- stosuje zapis w postaci mapy myśli,
- ma gotowość do prowadzenia doświadczeń.

Metody pracy (wg Okonia)

rozmowa kierowana, obserwacja, dyskusja, metody praktyczne.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa.

Środki dydaktyczne

kartki ksero A3, mazaki, kredki, koce, pinezki, karty pracy, arkusz do flipcharta, globus, lampka lub latarka, piłka tenisowa, skarpetka.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Nauczyciel zaprasza dzieci do wysłuchania zagadek o świetle. Zachęca również do wyszukania znanych im przedmiotów, urządzeń, które dają światło. Zachęca do wypowiedzi nt. światła – co o nim wiecie? Odpowiedzi nanosi na mapę myśli, którą trzeba wyeksponować w klasie.
2. Zabawa „Jak czuję się w ciemności”. Potrzebna nam będzie kabina ciemności. W tym celu nauczyciel musi przynieść różne materiały, z których dzieci budują kabinę.
3. Po wybudowaniu kabiny każde dziecko, które będzie chciało (nie zmuszamy) wchodzi do niej i sprawdza, jak w niej jest. Po zabawie pytamy dzieci o ich odczucia.
4. Rozmowa o zawodach związanych z koniecznością pracy przy latarkach – uzupełnianie mapy myśli.
5. Zapraszamy dzieci do rozmowy o dniach, w których mamy światła dużo i długo można się nim cieszyć i tych, podczas których światło jest słabsze i szybciej znika. Co jest sprawcą tego zjawiska?
 - Nauczyciel zapisuje odpowiedzi dzieci, informując, że taka procedura to stawianie hipotez. Tak pracują naukowcy, badacze. Wszystkie hipotezy nauczyciel zapisuje na flipcharcie.
6. Przystępujemy do doświadczenia – praca w grupach. Będzie nam potrzebna lampka, globus, skarpetka, piłka tenisowa.

7. Odczytajmy hipotezy. Trzeba je teraz sprawdzić, zweryfikować – albo będą prawdziwe, albo fałszywe. Dzieci rozmawiają o postawionych hipotezach, weryfikują je i zapisują wnioski z przeprowadzonych doświadczeń.
8. Wyjaśnijmy jeszcze problem nocy. Jedne z nich są bardzo jasne, inne nie. Co w nocy nam świeci? Tylko że Księżyc nie wytwarza własnego światła, świeci światłem odbitym Słońca. Uzupełnienie mapy myśli.
9. Przed dziećmi kładziemy mapy myśli – dzieci porównują obszary nowej wiedzy z tą na początku.

Komentarz metodyczny

Dzieci rejestrują zjawiska związane ze światłem, poszukują odpowiedzi, zadają pytanie „dlaczego?”. W ramach realizacji tych zajęć poprzez obserwacje, doświadczenia, własne działania znajdują odpowiedź na podstawowe pytania, nabędą umiejętność rozumnego ich objaśniania i podzielą się wiedzą i umiejętnościami z rówieśnikami. W pracy z uczniem ze SPE należy zwracać uwagę na jego zaangażowanie i trud włożony w wykonywanie zadań. Należy podążać za zainteresowaniami dziecka, organizować proces dydaktyczny tak, aby było w nim miejsce na podejmowanie przez uczniów inicjatyw badawczych, obserwacji.